

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114205851
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6114205851.2

Rozhodnutie

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci navrhovateľky J. N.Q., L.. XX. XX. XXXX, J. W. XX, J. J., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice, proti odporcovi CETELEM SLOVENSKO, a. s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom Ružinovská 42, Bratislava, o zaplatenie 1 029,68 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 458,37 Eur s úrokom z omeškania 8,25 % ročne od 11. 02. 2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojím návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 17. 03. 2014 domáhala od odporcu zaplatenia sumy 1 029,68 Eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 11. 02. 2014 ako bezdôvodného obohatenia.

Odporca žiadal návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, jej právneho zástupcu, zástupcu odporcu, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, odstúpením od úverovej zmluvy zo dňa 23. 05. 2011, výzvou na vrátenie plnenia zo dňa 04. 02. 2014, potvrdením o odfinancovaní finančných prostriedkov a o prijatí splátok, rozsudkom 13C/481/2013 tunajšieho súdu zo dňa 01. 04. 2014 a zistil tento skutkový stav:

Podľa tvrdenia navrhovateľky uzatvorila s odporcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej obdržala kreditnú kartu, prostredníctvom ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 2 148,79 Eur. Dňa 23. 05. 2011 odporca odstúpil od úverovej zmluvy z dôvodu omeškania so splácaním úveru. Podľa § 48 ods. 2 O. z. došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku a odpadol tak právny dôvod, na základe ktorého odporca prijal finančné prostriedky ako úver. Bol povinný vydať bezdôvodné obohatenie. Zmluva, ktorú uzatvorili, je zmluvou spotrebiteľskou. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré napriek odstúpeniu zachováva právo veriteľa na úrok, poplatky a zmluvné poplatky a iné sankcie z titulu porušenia zmluvy zhoršujú postavenie spotrebiteľa, lebo ho zaväzuje nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Poukázala v tomto smere na rozsudok Okresného súdu Prešov 11C/401/2012, Krajského súdu Prešov 6Co/113/2010 a Krajského súdu Trenčín 17Co/99/2012. Tiež v rozhodnutí Okresného súdu Bánovce nad Bebravou 5C/92/2012.

Navrhovateľka uhradila odporcovi sumu 3 508,99 Eur, t. j. o 1 029,68 Eur viac, než jej bolo poskytnuté. Táto suma potom predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane odporcu v zmysle § 451 O. z. Úrok z omeškania požadovala od doručenia výzvy na plnenie.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že medzi účastníkmi došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Odporkyňa čerpala z poskytnutého úverového rámca celkove sumu 2 479,31 Eur, z toho priamo navrhovateľka sumu 2 148,79 Eur a predajcovi bola financovaná suma 330,52 Eur. Od navrhovateľky boli prijaté splátky celkove vo výške 3 508,99 Eur. Vzniesol námietku premlčania nároku vo vzťahu k márnemu uplynutiu 2-ročnej subjektívnej ako aj 3-ročnej objektívnej lehoty podľa § 107 ods. 1, 2 O. z. Nárok navrhovateľky je premlčaný u splátok uhradených pred 17. 01. 2011.

Právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica v konaní 13C/481/2013.

Z tohto rozhodnutia bolo zistené, že predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahovala obligatórne náležitosti, a teda sa považovala za bezúročnú a bez poplatkov. Odporca, subjekt odlišný od osoby odporcu v tomto konaní, ale bol rovnako osobou podnikajúcou na finančnom trhu. Podľa názoru okresného súdu, keďže jeho konania súd hodnotil ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech, posudzoval objektívnu premlčaciu lehotu u bezdôvodného obohatenia ako 10-ročnú.

Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že zo strany odporcu sa jednalo o úmyselné konanie, keďže funguje na trhu od roku 2000 a v roku 2001 bol prijatý Zákon o spotrebiteľských úveroch. V tomto bolo uvedené, aké má mať náležitosti zmluva o úvere, ktoré táto neobsahoval. Z týchto dôvodov si bol vedomý toho, že sa jedná o zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. Subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa, keď prevzal zastúpenie navrhovateľky, t. j. 17. 12. 2013, keď sa dozvedela o tom, že bezdôvodné obohatenie vzniklo.

Zástupkyňa odporcu žiadala návrh zamietnuť. Zmluva obsahovala dojednanú mesačnú úrokovú sadzbu 2,39 Eur a RPMN bola stanovená príkladmo vzhľadom k tomu, že sa jednalo o revolvingový úver.

Predmetom sporu bolo požadované plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a 2 O. z.

V návrhu pôvodne navrhovateľka požadovala vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu odstúpenia od zmluvy, keď na základe tohto odstúpenia došlo k jej zrušeniu od počiatku.

Na pojednávaní právny zástupca navrhovateľky poukazoval na absenciu náležitostí zmluvy ako spotrebiteľského úveru, ktoré mali za následok, že sa považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

Z pripojenej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ako aj vyjadrení zástupcov účastníkov, mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 11. 07. 2003, t. j. za účinnosti zákona 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Napriek tomu, že sa jedná o tzv. absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, je potrebné na takýto zmluvný vzťah aplikovať aj ustanovenia § 52 a nasledujúcich O. z. o spotrebiteľských zmluvách a v danom prípade aj špeciálny právny predpis zákona 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 4 citovaného zákona účinného v dobe podpísania zmluvy mala zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v ods. 2 citovaného ustanovenia, keď podľa § 4 ods. 2 písm.

g) v prípade, ak neobsahovala zmluva RPMN, sa považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Absencia iných náležitostí zmluvy nebola takýmto spôsobom sankcionovaná.

Z pripojenej zmluvy bolo zistené, že pod bodom nazvaným úverová karta, je uvedený príklad RPMN pri výške prvého čerpania 20 000,-- Sk a pri pravidelnom mesačnom splácaní 17,05. Výška úveru bola vo výške 3 591 Sk. Z uvedeného vyplýva, že takto stanovená RPMN nebola stanovená na konkrétne podmienky úveru, ale len príkladom pre iný rozsah čerpania.

Z uvedených dôvodov súd konštatoval, že navrhovateľka nebola povinná zaplatiť odporcovi úroky a poplatky, ale len poskytnutú istinu, keďže poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

V konaní bolo preukázané, že uhradila okrem poskytnutej istiny žalovanú sumu, ktorá potom predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane odporcu.

Ďalej sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predovšetkým si musel ujasniť otázku, či aplikovať na plynutie lehôt Obchodný zákonník alebo Občiansky zákonník. V tomto smere nie je ustálená judikatúra.

Podľa záverov z pracovného stretnutia sudcov obvodu Krajského súdu v Banskej Bystrici v Inštitúte vzdelávania MS SR v Omšeni zo dňa 15. 05. 2014 z § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka vyplýva prednostná aplikácia Obchodného zákonníka na obchodné záväzkové vzťahy. Len ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

Obchodný zákonník v ustanovení § 394 ods. 2 upravuje premlčanie práva na vrátenie plnenia uskutočneného z neplatnej obchodnej zmluvy, ktoré ustanovenie je vo vzťahu k § 107 O. z. ustanovením špeciálnym k tomuto druhu bezdôvodného obohatenia.

V danom prípade tak, ako uviedol dôvod požadovaného plnenia z titulu bezdôvodného obohatenia právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní, jedná sa o daný prípad, keď zmluva o úvere bola v časti dojednania o úrokoch a poplatkoch neplatnou v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), pričom sa jednalo o absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu v tejto časti.

Absolútna neplatnosť je posudzovaná ex tunc, a teda na nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nedopadá právna úprava účinná od 13. 06. 2014 v § 52 ods. 2 O. z., podľa ktorej sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia § O. z. aj, keď by sa inak mohli použiť normy obchodného práva.

Z uvedených dôvodov potom súd aplikoval 4-ročnú premlčaciu lehotu podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka, keď 10-ročná lehota v Obchodnom zákonníku je upravená len u práva na náhradu škody v zmysle § 398 Obchodného zákonníka.

Čo sa týka začiatku plynutia 4-ročnej premlčacej doby, pri práve na vrátenie plnenia podľa neplatnej zmluvy začína plynúť odo dňa, keď k plneniu došlo (§ 394 ods. 2 Obchodného zákonníka).

Podľa potvrdenia o prijatí splátok od navrhovateľky z č. I. 23 a nasledujúcich spisu mal súd za preukázané, že navrhovateľka poskytovala platby od 09. 03. 2004 až do 15. 08. 2011. Návrh došiel na tunajší súd dňa 17. 03. 2014. Platby, ktoré navrhovateľka zaslala odporcovi po 17. 03. 2010 (4 roky do podania návrhu), predstavovali spolu sumu 458,37 Eur. V tejto časti súd jej návrhu vyhovel a v prevyšujúcej časti považoval jej nárok za premlčaný, a preto návrh zamietol.

Súd z priznanej sumy priznal aj úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a vykonávacieho vládneho nariadenia 87/1995 Z. z., pričom za okamih splatnosti považoval v zmysle

ustanovenia § 563 O. z. termín po stanovení lehoty vo výzve na vrátenie plnenia, t. j. 11. 02. 2014. K tomuto dátumu predstavoval úrok z omeškania 8,25 % ročne.

Navrhovateľka ako aj odporca požadoval náhradu trov konania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP tak, že nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona 233/1995 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.